

35. Efter § 20, stk. 6, indføjes som nyt stykke:

„7. Spørgsmål, der ønskes besvaret skriftligt, kan i et folketingsår ikke indgives senere end 15. september.“

36. § 21, stk. 3, 2.-4. punktum („Når ministeren . . . 5 minutter“), erstattes af følgende: „Efter at ministeren har besvaret forespørgslen, gælder følgende regler: Forespørgeren (ordføreren) samt en ordfører for hvert af partierne kan få ordet 2 gange henholdsvis i $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{4}$ time. Andre medlemmer kan få ordet 2 gange henholdsvis i $\frac{1}{4}$ time og 5 minutter. Er forespørgeren (ordføreren) tillige ordfører for sit parti, har han — efter at forespørgslen er begrundet — alene tale-tid som partiordfører.“

37. § 21, stk. 5, udgår.

38. § 24, stk. 3, affattes således:

„3. Når der under forhandlingen om en sag fremsættes et forslag om motiveret dagsorden, tilkommer der medlemmer, som på det pågældende tidspunkt har opbrugt deres taletid, en ekstra taletid på 5 minutter. Det samme gælder, dersom der senere under den samme forhandling stilles nye forslag om motiveret dagsorden.“

Til nr. 35.

Ændringen har det praktiske formål at fremme arbejdet med afslutningen og trykningen af Folketingstidende, registre og årbog for det udløbende folketingsår. Der kan herved ikke alene vindes tid, men også opnås en udgiftsbesparelse som følge af de mange korrekturrettelser, som sent indleverede spørgsmål medfører. Bestemmelsen tager kun sigte på den sædvanlige situation, at der ikke holdes møder i tinget i den sidste del af folketingsåret.

Til nr. 36.

Taletidsreglerne i § 21 er ikke helt klart affattede. De har i hvert fald i de senere år været praktiseret således, at forespørgeren, hvis han tillige er ordfører for sit parti, kan tale i indtil 1 time umiddelbart efter, at forespørgslen er blevet besvaret, og derefter har ret til at få ordet på ny, denne gang $\frac{1}{4}$ time. Ændringsforslaget går ud på, at forespørgeren (ordføreren for forespørgerne), efter at forespørgslen er begrundet, har samme taletid som partiordførere, uanset om han tillige er ordfører for sit parti.

Til nr. 37 og 38.

Ved formuleringen af § 24, stk. 3, er der formentlig hovedsagelig eller måske udelukkende tænkt på tilfælde, hvor et dagsordensforslag sættes til særskilt behandling og afstemning, før den almindelige forhandling genoptages.

Denne fremgangsmåde blev for en del år siden undertiden anvendt, men er efterhånden gået af brug, idet man nu sædvanligvis lader forhandlingen om dagsordensforslaget indgå i den almindelige forhandling, således at der først finder afstemning sted, når behandlingen af sagen som helhed sluttet. Bestemmelsen i § 24, stk. 3, har under disse omstændigheder givet anledning til nogen fortolkningstvivel. Da de taletidsrammer, den fastlægger, samtidig synes unødvendigt vide, stilles ændringsforslag nr. 38, der tilsigter en stramning af reglerne og en forenkling, også i den henseende, at ændringsforslaget skulle gøre det unødvendigt at opretholde bestemmelsen i § 21, stk. 5, jfr. ændringsforslag nr. 37.